

skulde være berettiget til at oppebære Bankafgiften, men denne skulde fuldt ud tilfalde den amerikanske Regering.

Efter Konventionens Ikrafttræden var Opmærksomheden dog ikke fra nogen af Siderne straks henvendt paa dette Forhold, og Banken vedblev derfor som hidtil at erlægge Afgiften til den danske Stat, uden at der af den amerikanske Regering blev nedlagt nogen Indsigelse derimod.

Først i Juli Maaned 1920 fremkom der fra nævnte Regering Krav paa at være berettiget til at oppebære Afgiften ikke blot for Fremtiden, men ogsaa for den siden 31. Marts 1917 forløbne Tid.

Som Grund til dette Kravs sene Fremsættelse blev det angivet, at man ikke tidligere havde været opmærksom paa Sagen.

Efter en Del Forhandlinger er den amerikanske Regering dog gaaet ind paa at give Afkald paa de siden Øernes Overdragelse forfaldne Afgifter, der allerede er indbetalt til den danske Statskasse, nemlig Afgiften for Aarene 1916—19, hvilke Afgifter udgør i alt 179 165 Fr., mod at nævnte Regering erholder Afgiften for 1920 og følgende Aar, og paa Betingelse af, at den danske Stat forpligter sig til med Guld eller Ækvivalent for Guld at indløse Kreditbeviserne, efterhaanden som de modtages af den amerikanske Regering fra Banken til Betaling af Afgiften og præsenteres det danske Gesandtskab i Washington til Indløsning.

Man har derefter bemyndiget Udenrigsministeriet til at paalægge nævnte Gesandtskab at indløse de Kreditbeviser, der erlægges til Betaling af Afgiften for Aarene 1920 og 1921, og som udgør i alt 70 830 dansk vestindiske Francs, idet et hertil svarende Beløb i nordamerikanske Dollars er stillet til Gesandtskabets Raadighed.

Paa tilsvarende Maade er man forpligtet til at indløse de endnu resterende Kreditbeviser, der udgør 184 550 Fr., efterhaanden som de fremkommer. Det bemærkes, at det til Indløsning af ovennævnte Beløb 70 830 Fr. i Kreditbeviser medgaaende Beløb i Dollars til Dagskurs antagelig vil udgøre ca. 71 000 Kr.

Jeg tillader mig derfor at anmode det ærede Finansudvalg om til 2den Behandling i Folketinget af Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret 1922—23 paa mine Vegne at ville stille følgende Ændringsforslag:

Til § 22. Finansministeriet. B. Overordentlige Udgifter. 9. Udgifter vedkommende de tidligere dansk vestindiske Øer.

Til Løbe-Nr. 67. I. 1. Aarlige Ventepenge, Pensioner og Understøttelser til tidligere dansk vestindiske Tjenestemænd.

Summen (13 155 Kr.) forhøjes med 467 Kr.

Til Løbe-Nr. 70 V. Forskellige Udgifter.

Summen (80 900 Kr.) forhøjes med 71 000 Kr.

N. NEERGAARD.

C. Cederholm,
Fm.

Til Folketingets Finansudvalg.

Forslaget tiltrædes.

382) *B. 11. Til Indtægtstilskud og Renteregulering vedrørende Udligningskassen for de sønderjydske Landsdele.* Skrivelse fra Finansministeren:

Finansministeriet. København, den 12. Marts 1923.

D. T. Journ. B. Nr. 2070.

Ved Finansloven for 1922—23 er der under § 22 B. 11. bevilget 1 250 000 Kr. til Indtægtstilskud og Renteregulering vedrørende Udligningskassen for de sønderjydske Landsdele, jfr. Lov Nr. 297 af 28. Juni 1920 og Lov Nr. 705 af 22. December s. A. Foruden den nævnte i omhandlede Øjemed bevilgede Sum vil det imidlertid være nødvendigt, at der ved Tillægsbevillingsloven for 1922—23 bevilges de nedenfor anførte Beløb:

Til Afholdelse af Kapitalerstatninger til de i Finansaaret afgjorte Erstatningsandragender, herunder ogsaa fra Optanter, som vedblivende har haft Adgang til at indgive Ansøgninger, anslaaes at ville medgaa 425 000 Kr.